

2721 17. Marts 1887: 2. Beh. af Lovf. om midlert. Forandr. i Lovb- og Skibsafg. m. m. 2722

Stand til at betale sig her i Landet. Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger og anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Johansen: Hvad jeg havde ønsket at sige, er for største Delen sagt af den høitærede Finansminister og af det ærede Medlem, som nu satte sig (Clausen). Jeg vil derfor kun tilføje, at jeg endnu en Gang foreslaar det høie Thing at vedtage det foreliggende Lovforslag og lade det gaa til 3die Behandling, jaaledes som det gik til 2den Behandling, med den Tilføining, som Mindretallet har foreslaaet til § 2; hvad der kan være at rette ved dette Lovforslag, vil jo saa kunne rettes ved 3die Behandling. Hvad angaar det, som det ærede Medlem, der sidst satte sig, sagde om § 1 i dette Lovforslag angaaende Maisen, tror jeg ikke, at Maisen er et saa godt og saa efterpurgt Fodringsmiddel, som man tidt giver det Udseende af; i hvert Tilfælde er det bekjendt nok, at Maisen slet ikke dner til Svineføde, idet det giver et saa daarligt Flæsk, at dette ikke kan sælges med nogen videre Fordel paa Markedet. Med Hensyn til § 3 i dette Lovforslag finder jeg heller ikke, som jeg allerede sagde i Gaar, at denne ubetydelige Begunstigelse, som man vil give St. Croix Sucker, skulde kunne blive farlig som Konkurrence for det danske Røesukker. Jeg vil, som jeg sagde i Gaar, anse det for en stor Ulykke, dersom der ikke skulde komme Noget ud af dette Lovforslag, da en hel stor Arbejderbefolkning i saa Tilfælde tildels vil være uden Erhverv.

Lüttichau: Jeg vil tillade mig at rette til Landmændene her i Salen og til alle dem, som ere Landvæsenets Belyndere og Beskyttere — det tror jeg omfatter Alle, i den Retning tror jeg, Alle her ere enige — en Anmodning om at tage under omhyggelig Overveielse, hvorvidt ikke Tolben paa Mais ligger anderledes for nu end for nogle Aar tilbage. Jeg tror, at man for nogle Aar siden ganske ubestridelig vilde have faaet det Svar, og man fik det ogsaa, hvnr Spørgsmaalet blev reist af Landmændene, at man ikke maatte lægge nogen Byrde paa Maisens Indførsel her i Landet, og Maisen var den Gang meget brugt. Jeg tror sikkert, at

Forholdene allerede væsentlig have forandret sig, og der er jo blevet ydet adskillige Bidrag til Debatten her, der gaa i samme Retning. Jeg har — og det er navnlig det, jeg vil oplyse — nylig modtaget og skal tilstille det ærede Udvalg, som er nedsat her i denne Sag, en Skrivelse fra en Landboforening, hvori det oplyses, at der i en overordentlig Grad tilbydes, og ogsaa allerede tildels bruges her i Kjøbenhavn i Bryggerierne det Produkt, som i Almindelighed benævnes Maltose, og som er i Færd med at afløse Maltet. Det indeholder 85 pCt. Mais og kun 15 pCt. Malt, og det er i høi Grad farligt for Forbruget af godt Maltbyg, at et saadant Produkt skulde fortrænge Maltet, ligesom jeg vist ikke behøver at gjøre opmærksom paa, at mangfoldige Maltfabrikanter, „Maltgjørere“, ogsaa vilde lide et betydeligt Knæk, naar jaaledes Maisen skulde fortrænge det egentlige Malt paa dette Omraade. Jeg skal ikke opholde mig længe ved den Bestyttelse, der finder Sted paa alle Landbrugets Omraader i Thydsland, men blot sige, at Landmændene der ere tilfredse med Bestyttelsen. Jeg anbefaler nu ikke, at vi skulle efterligne det i alle Stykker, men jeg vil sige med Hensyn til Thydsland, at der har man haat sin Opmærksomhed henvendt paa Maltofen, som især fabrikeres i Amsterdam, og man var ved at oprette en Maltose-Fabrik i Kolln af umaabeligt Omfang for med eet Slag at se at fortrænge Malten. Det har man naturligvis ikke Øyst til i et Land som Thydsland, hvor der er et Agerbruksministerium, der nøie vaager over enhver Bevægelse paa Agerbrugets Omraade, og hvor Maltbygget i mange Egne, som jeg ikke her skal spille Tiden med at nævne, spiller en overordentlig Rolle. Man har ansaaet det Tab — det var i Deputeretkammeret, at Forhandlingen blev ført — som vilde opstaa for Landbruget, hvis Maltofen trængte ind paa Bryggeriernes Omraade, til 54 Mill. Km. om Aaret, og det er saa betydeligt et Tab, at det noksom vidner om, hvorledes Sagen staar i Thydsland. Jeg vil altsaa indtrængende bede Udvalget og Alle, hvem denne Sag i det høie Thing ligger paa Hjerte, at tage ogsaa Maisspørgsmaalet under fornyet Overveielse. — Saa vil jeg forøvrigt tilføje, at man nu maatte allerede